

Warszawa, 27 marca 2013 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX-I.4131. 24 2013.KS

**Rada Miejska w Zwoleniu
plac Kochanowskiego 1
26 – 700 Zwoleń**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40 poz. 230 i Nr 106 poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 217, poz. 1281 i Nr 149, poz. 887, z 2012 r. poz. 567 oraz z 2013 r. poz. 153)

stwierdzam nieważność

Uchwały Nr XXXVII/246/2013 Rady Miejskiej w Zwoleniu z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów nad zalewem w mieście Zwoleniu, w zakresie ustaleń:

- § 8 ust. 2, 3 i 4 uchwały, jako niezgodnego z art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.” w związku z art. 7 Konstytucji RP oraz art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece na zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Rada Miejska w Zwoleniu podjęła uchwałę Nr XXXVII/246/2013 z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów nad zalewem w mieście Zwoleniu.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 7 ust. 1, 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p. Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p. podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały

rady gminy w całości lub w części stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Jedną z podstawowych zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca uregulował w art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p., zgodnie z którym, wójt, burmistrz albo prezydent miasta, sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem miejscowym.

Egzegeza przytoczonych powyżej przepisów prowadzi do konkluzji, iż zgodnie z wolą ustawodawcy, ustalania planu muszą zawierać zasady, o których mowa w art. 15 ustawy o p.z.p., które uwzględniają również wartości, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o p.z.p. Tymczasem ustalenia planu, zawarte w:

- § 8 ust. 2 uchwały, w brzmieniu: „*W przypadku lokalizacji nowych inwestycji związanych z wykonywaniem robót ziemnych we wskazanych przez odpowiedni organ rejonach stanowisk archeologicznych zewidencjonowanych po uchwaleniu niniejszego planu, projekty tych inwestycji należy uzgadniać z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków lub organem działającym w jego imieniu zgodnie z właściwością terytorialną*”;
- § 8 ust. 3 uchwały, w brzmieniu: „*Poza rejonami, o których mowa w ust. 2, w przypadku odkrycia podczas robót ziemnych przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem, należy:*
  - 1) *wstrzymać roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot;*
  - 2) *zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia;*
  - 3) *niezwłocznie zawiadomić o tym właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków lub organu działającego w jego imieniu zgodnie z właściwością terytorialną, a jeśli nie jest to możliwe, Burmistrza Zwolenia*”;
- § 8 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „*Zgodnie z przepisami prawa o ochronie dóbr kultury, wstrzymanie robót, o których mowa w ust. 3 pkt 1) winno trwać do czasu uzyskania decyzji wojewódzkiego konserwatora zabytków (lub organu działającego w jego imieniu zgodnie z właściwością terytorialną) o sposobie dalszego postępowania z odkrytym przedmiotem, lub w razie nie dokonania przez konserwatora odpowiednich oględzin przedmiotu – nie więcej niż 5 dni*”;

nie spełniają powyższych warunków.

W związku z przedstawionym uregulowaniem, organ nadzoru, wskazuje, iż w świetle art. 7 pkt 4 i art. 19 ust. 3 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jedną z form ochrony zabytków są ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W planie ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków. Kompetencja ta ściśle koresponduje z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o p.z.p., w myśl którego w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Wskazane upoważnienia zakreślają kompetencje do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego szczególnych zasad, na jakich poszczególne zabytki, zależnie od indywidualnych uwarunkowań, mogą być chronione. Kompetencja ta nie oznacza jednak pełnej dowolności i musi być wykładana przez pryzmat obowiązującego prawa. W świetle art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także Rady Miejskiej w Zwoleniu, musi mieć oparcie w obowiązującym

prawie. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest bowiem zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „*Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym, jak: zakaz domniemywania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do stanowienia aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań, a także mając na względzie art. 7 konstytucji, należy przyjąć, że konstytucja zamyka system źródeł prawa powszechnie obowiązującego w sposób przedmiotowy – wymieniając wyczerpująco formy aktów normatywnych powszechnie obowiązujących, oraz podmiotowy – przez jednoznaczne wskazanie organów uprawnionych do wydawania takich aktów normatywnych.*”

W ocenie organu nadzoru wskazane uregulowania uchwały są sprzeczne ze sobą, bowiem w ust. 1 przedmiotowej uchwały organ wskazuje, iż „*na obszarze objętym niniejszym planem nie występują: zabytki zewidencjonowane stanowiska archeologiczne, dobra kultury współczesnej ani inne obiekty objęte ochroną prawną na podstawie przepisów o ochronie dóbr kultury, dla których ustalono zasady ochrony na podstawie przepisów szczególnych i odrębnych*”, z kolei w ust. 2 i następnym, organ planistyczny ustala zasady ochrony zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Ponadto stosownie do przytoczonych powyżej uregulowań, Rada Miejska w Zwoleniu, wprowadziła obowiązek uzgadniania, z konserwatorem zabytków, wszelkich planowanych inwestycji w „*rejonach stanowisk archeologicznych*”. W tym miejscu podkreślić należy, że powyższe ustalenia wykraczają poza przyznaną radzie gminy kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym określenia nakazów i zakazów, obowiązujących w strefie ochrony konserwatorskiej.

Wskazane upoważnienie nie obejmuje możliwości umieszczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uregulowań kwestii związanych z koniecznością uzyskania uzgodnienia organu ochrony zabytków przed podjęciem zamierzenia inwestycyjnego, w szczególności przed wszelkimi planowanymi inwestycjami. Wszelkie kompetencje i formy działania organów nadzoru konserwatorskiego w zakresie m.in. współdziałania z organami administracji architektoniczno - budowlanej i nadzoru budowlanego zostały już określone przez ustawodawcę, wobec czego Rada Miejska w Zwoleniu nie ma kompetencji do modyfikowania zakresu współdziałania organów w postępowaniu administracyjnym przy wydawaniu decyzji administracyjnych, bądź też przed wszczęciem właściwego postępowania administracyjnego. Należy zauważyć, iż pozwolenie wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych wymagane jest jedynie przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz wydawane jest w formie decyzji administracyjnej. Podstawą prawną do wydania decyzji administracyjnej może być wyłącznie przepis rangi ustawowej, a nie uchwała rady gminy.

W tym kontekście, za niedopuszczalne należy uznać zobowiązanie i nakładanie zadań w drodze uchwały rady gminy na organ administracji publicznej w zakresie procedury administracyjnej związanej z działaniami podejmowanymi przy zabytku w przypadku wystąpienia zdarzenia przyszłego i niepewnego, który miałby miejsce po uchwaleniu planu

miejscowego. Ilekroć ustawodawca chce wprowadzić wymóg uzyskania pozwolenia, wprost o tym stanowi w ustawie. Z drugiej strony, brak również podstaw prawnych do nakładania na uczestników procesu budowlanego obowiązku uzyskania pozwolenia, bądź obowiązku konsultacji/uzgodnienia, związanego z przyszłym zabytkiem, gdyż stanowi to wykroczenie poza zakres działań wymagających uzyskania pozwolenia wskazanych w ustawie (art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

Obowiązek uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków wynika wprost z art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Źródłem tego obowiązku jest ustawa, a nie uchwała Rady Miejskiej w Zwoleniu. Należy jeszcze podkreślić, iż ustawa nakłada taki obowiązek wyłącznie w odniesieniu do zabytków wpisanych do rejestru. Katalog działań wymagających uzyskania pozwolenia jest katalogiem zamkniętym i ani z przepisów ustawy o ochronie zabytków, ani też w szczególności z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o p.z.p. oraz z § 4 pkt 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie zakresu projektu”, nie można domniemywać kompetencji rady gminy do określania dodatkowych przypadków, w których wymagane jest pozwolenie, bądź jak w przedmiotowym przypadku uzgodnienie. Rada Miejskiej w Zwoleniu wprowadzając taki obowiązek, dodatkowo w przypadku wystąpienia zdarzeń przyszłych i niepewnych w rejonie jakim jest „rejon stanowiska archeologicznego zewidencjonowanego po uchwaleniu niniejszego planu”, przekroczyła swoją kompetencję.

Podobne naruszenia zawiera cytowany wyżej § 8 ust. 3 i 4 uchwały, w którym Rada Miejska uregulowała kwestie dotyczące przedmiotów, co do których istnieje przypuszczenie, że są one zabytkiem archeologicznym. Również one naruszają wymagany przepisem art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o p.z.p. oraz § 4 pkt 4 rozporządzenia w sprawie zakresu projektu, zakres ustaleń planu miejscowego. W związku z przedstawionym w § 8 ust. 3 uchwały uregulowaniem, organ nadzoru wskazuje, iż w świetle art. 32 pkt 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami: *„Kto, w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany: 1) wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot; 2) zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia; 3) niezwłocznie zawiadomić o tym właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).”*

W ocenie organu nadzoru, także w tym przypadku, wskazane uregulowania uchwały wykraczają poza przyznaną radzie gminy kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym określenia nakazów i zakazów, tym bardziej, iż w planie nie wyznacza w ogóle strefy ochrony konserwatorskiej.

Wskazane upoważnienie nie obejmuje możliwości umieszczania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uregulowań kwestii związanych z koniecznością zawiadomienia mazowieckiego konserwatora zabytków oraz określenia innych obowiązków z tym związanych. Wszelkie kompetencje i formy działania w przypadku odkrycia „przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem”, określa bowiem ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wobec czego Rada Miejska w Zwoleniu, nie ma kompetencji do modyfikowania zakresu współdziałania, w tym zakresie pomiędzy podmiotami a właściwymi organami. W tym stanie rzeczy uznać należy, że rada gminy wprowadzając w drodze uchwały taki obowiązek, przekroczyła swoje kompetencje.

Organ nadzoru pragnie również podkreślić, iż przez sam fakt dokonania skutecznego uzgodnienia (w rozumieniu pozytywnego, akceptującego uzgodnienia) z właściwym organem (w tym przypadku wojewódzkim konserwatorem zabytków), nie zwalnia, zarówno sporządzającego plan miejscowy wójta gminy, jak również organu uchwałodawczego tj. rady gminy, z obowiązku przestrzegania przepisów prawa. Stanowi o tym sam ustawodawca w art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p. wskazując, iż każde naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, a jedynie istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Wziąwszy wszystkie powyższe okoliczności pod uwagę, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr XXXVII/246/2013 Rady Miejskiej w Zwoleniu z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów nad zalewem w mieście Zwoleniu, w zakresie:

- ustaleń § 8 ust. 2, 3 i 4 uchwały, jako niezgodnych z art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece na zabytkami,

co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, które skarżone orzeczenie wydał.

Ponadto organ stwierdził inne, nieistotne naruszenia prawa podjętą uchwałą, które jednak nie stanowią przesłanki do stwierdzenia jej nieważności.

Organ nadzoru wskazuje, iż odwoływanie się do przepisów szczególnych w planie miejscowym (§ 14 ust. 1 pkt 7 i 8 uchwały, § 15 ust. 9, 12 i 19 uchwały), jest nieprawidłowe. Nie można bowiem mówić o przepisach szczególnych wobec planu miejscowego. Zgodnie z doktryną prawa istota przepisów szczególnych, w stosunku do przepisu ogólnego, polega na tym, że przepis szczególny, tę samą kwestię reguluje w sposób odrębny niż przepis ogólny. Ponadto przepis szczególny uchyla stosowanie przepisu ogólnego. Stosownie do przyjętej w uchwale terminologii, przepisy planu trzeba by uznać za przepis ogólny, a przepisy ustaw i rozporządzeń (aktów prawnych wyższego rzędu), za przepisy szczególne w stosunku do planu, a więc regulujące kwestie objęte planem w sposób odrębny od niego.

Niedopuszczalne jest również stosowanie w planie miejscowym norm otwartych, w postaci: „*ujednoczenie parametrów i form parametrów zabudowy*” czy „*bezpiecznych odległości*”, gdyż zgodnie z artykułem 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., uchwalony plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego i zawiera normy bezwzględnie obowiązujące. Uwaga powyższa dotyczy również zapisu § 4 ust. 6 uchwały, tj.: „*Ustalenia szczegółowe w zakresie powierzchni wyznaczanych terenów mają charakter orientacyjny, stosownie do potrzeb prognozy skutków finansowych uchwalenia niniejszego planu*”, który stanowi również normę otwartą. Unormowania zawarte w aktach prawa miejscowego muszą być jednoznaczne, zaś treść § 4 ust. 6 jest normą niedookreśloną.

Stosownie do dyspozycji art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., w planie miejscowym określa się obowiązkowo „*zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki*

budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów". Podejmując przedmiotową uchwałę Rada Miejska w Zwoleniu naruszyła wskazany powyżej przepis, nie określając maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy. Stosownie do dyspozycji art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., w planie miejscowym określa się obowiązkowo „parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy”. Podejmując przedmiotową uchwałę, Rada Miejska w Zwoleniu naruszyła wskazany powyżej przepis, nie określając wskaźnika intensywności zabudowy dla terenów usług sportu i rekreacji, oznaczonych symbolem US. Rozwinięcie przedmiotowego przepisu zawarte zostało w § 4 pkt 6 rozporządzenia w sprawie zakresu projektu, które określa, iż „ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu”. Tymczasem podejmując przedmiotową uchwałę Rada Miejska w Zwoleniu, dla terenu oznaczonego symbolem US (§ 18 uchwały), ustaliła „wysokość budynków projektowanych: max. 2 kondygnacje naziemne”, nie określając wysokości (gabarytu) obiektu w odpowiednich jednostkach długości, czyli w metrach oraz nie ustaliła również wymaganej przepisem art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p. minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy.

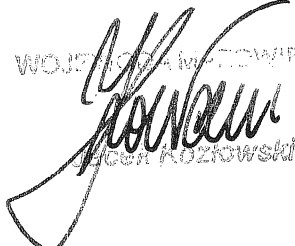
Podjęta przez Radę Miejską w Zwoleniu uchwała, narusza art. 16 ust. 1 ustawy o p.z.p. w brzmieniu „Plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym”, w związku z art. 18 pkt 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 z późn. zm.), zgodnie z którym „Rozpowszechnianie, rozprowadzanie oraz reprodukcowanie w celu rozpowszechniania i rozprowadzania map, materiałów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych, stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, wymaga zezwolenia (...) 3) starosty - w zakresie zasobu powiatowego”. W przypadku dokonywania bez wymaganego zezwolenia starosty, bądź wbrew jego warunkom, prac reprodukcyjnych lub rozpowszechniania mapy, przepisy Prawa geodezyjnego i kartograficznego przewidują sankcje, które określone zostały w art. 48 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 ww. ustawy.

Tymczasem, rysunek planu miejscowego sporządzony został w skali 1:1000, zaś urzędowa kopia mapy zasadniczej pozyskana z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, tj. z Państwowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Zwoleniu, została pozyskana w skali 1:500, co oznacza, iż została ona „przeskalowana” poza ww. ośrodkiem. Wobec powyższego uznać należy, że mapa, na której sporządzono rysunek planu miejscowego nie spełnia wymogu posługiwania się urzędową kopią mapy, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Organ nadzoru zobowiązuje Radę Miejską w Zwoleniu do uwzględnienia wymagań, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu, przy kolejno podejmowanych uchwałach w sprawie planu miejscowego.

Otrzymują

1. adresat
2. a/a

WOJEWÓDZA W ZWOLENIU

Jacek Kozłowski